REPUBLICA MOLDOVA

Dosarul: 1-165/25; Nr. PIGD: 1-25143372-24-1-14102025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

11 septembrie 2026 oraşul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierii: Anton Platon, Natalia Fendic
Cu participarea:
Procurorilor: Victor Darii, Alexandru Pulbere, Alexei Eşan
Avocatului: Andrei Starîi
Interpretului: Miroslava Djabrailova-Şaimova
Inculpatului
a judecat, în şedinţă de judecată publică, *potrivit procedurii generale*, cauza penală în privinţa lui:

*Bondaruc Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, originar din oraşul *****, Republica *****, domiciliat în mun. *****, str. *****, studii medii speciale, posedă limba rusă, apt de muncă, oficial neangajat în câmpul muncii, căsătorit, 2 copii minori la întreţinere, cetăţean al Republicii Moldova, anterior judecat, antecedentele penale stinse,*

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de *art.264[1] alin.(1) Cod penal,-*

I. ASPECTELE GENEREALE ŞI DE PROCEDURĂ:

Cauza a parvenit spre examinare în instanţa de judecată la 14.10.2025 şi, ţinându-se cont de complexitatea acesteia şi de comportamentul participanţilor la proces, a fost examinată până la 11.09.2026.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunţat pentru aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis, precum şi cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Avocatul a pledat pentru aplicarea unei pedepse echitabile.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

II. SITUAŢIA DE FAPT ŞI APRECIEREA PROBELOR:

Bondaruc Andrei *****, la 16 martie 2025, aproximativ la ora 13:10 minute, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, deţinând permisul de conducere nr.***** pe categoria „B", s-a urcat la volanul mijlocului de transport de marca/model „Renault Megane" cu n/î ***** şi l-a condus pe drumul public traseul M1, s. Hruşova r. Criuleni, încălcând astfel cerinţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 iunie 2009 care prevede că: pct.14 lit. a) *„Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate";* ulterior, după ce a fost implicat într-un accident rutier, în urma documentării cazului şi deoarece conducătorul Bondaruc Andrei ***** prezenta semne evidente ale consumului de alcool, pentru confirmarea şi aprecierea gradului stării de ebrietate au fost prelevate probe biologice de sânge, stabilindu-se conform actului eliberat de IMSP Institutul de medicină urgentă *****, concentraţia de alcool în sânge de 2,77 g/l.

Fiind audiat în şedinţa de judecată, inculpatul *Bondaruc Andrei* a recunoscut vina şi a relatat că, în anul precedent, a fost în ospeţie la Criuleni, la un prieten pe nume Oleg, al cărui nume de familie nu-l cunoaşte şi nu şi-l aminteşte. Nu-şi aminteşte cu exactitate data, însă, probabil, aceasta a fost în luna martie. În timp ce se afla la prieten, a fost telefonat de soţia sa, pe nume Maria, care i-a comunicat că fiica şi-a rănit grav piciorul şi l-a întrebat dacă are posibilitatea să vină. În loc să plece cu taxiul, s-a urcat la volanul automobilului de model „Renault Megane", numerele de înmatriculare ale căruia nu şi le aminteşte, automobilul aparţinându-i. În timp ce se deplasa pe traseul din Criuleni spre Chișinău, în apropierea satului Hruşova, la vale, a observat pe partea dreaptă un automobil de tonaj mare, respectiv un camion de culoare albă, care era parcat. Dat fiind faptul că ploua şi condiţiile climaterice erau nefavorabile, pentru a nu se tampona cu camionul, urma să iasă pe contrasens. Deoarece carosabilul era ud, a fost proiectat şi s-a lovit cu partea dreaptă a automobilului în parapetul de la marginea drumului. Ulterior, a fost proiectat pe partea opusă a carosabilului, pe contrasens, unde, la fel, s-a lovit în parapet, după care s-a produs o ciocnire frontală cu un automobil de model „BMW", de culoare neagră. După impact şi-a pierdut cunoştinţa şi presupune că şoferul automobilului „BMW" l-a readus în fire şi a apelat serviciul de urgenţă. Ulterior, a venit ambulanţa, fiind culcat în aceasta pe patul mobil. I s-a aplicat un bandaj la gât şi i-a fost imobilizat piciorul stâng, după care a fost transportat la Chișinău, la Spitalul de Urgenţă. Acolo i s-a efectuat radiografia şi i s-au prelevat probe de sânge. Şi-a telefonat soţia, aceasta venind după

el la spital, după care au plecat împreună de la Spitalul de Urgenţă. A precizat că, în timp ce se afla în ambulanţă, la el au venit colaboratorii poliţiei, care i-au propus să treacă testul alcoolscopic. Nu a fost testat alcoolscopic, deoarece îl durea în piept şi avea bandaj la gât. Nu-şi aminteşte clar, însă probabil şi-a dat acordul pentru prelevarea probei de sânge în vederea testării la alcool, întrucât îl durea foarte tare piciorul, pieptul şi regiunea gâtului. Nu ţine minte dacă a comunicat colaboratorilor medicali faptul că pleacă din instituţia medicală. Totodată, a declarat că din prostie s-a urcat la volan în stare de ebrietate, deşi anterior a fost tras la răspundere penală pentru infracţiuni similare, recunoscând integral vina în fapta de care este învinuit. A explicat că a consumat băuturi alcoolice în timp ce se afla la prietenul său din oraşul Criuleni, consumând personal aproximativ 3 litri de vin. A dorit să cheme serviciile de taxi, însă, în localitatea în care se afla, acestea nu sunt atât de accesibile. Pentru cele întâmplate îi pare rău şi regretă faptul că a urcat la volan în stare de ebrietate. Chiar prietenul său îi spunea să nu urce în stare de ebrietate la volan, însă el a urcat, fapt pentru care îi pare foarte rău.

Recunoaşterea de către inculpatul Bondaruc Andrei a vinovăţiei în comiterea faptei incriminate nu constituie însă unica sursă probatorie pe care se întemeiază concluzia instanţei cu privire la vinovăţia acestuia, aceasta fiind confirmată prin ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată, cu respectarea principiilor oralităţii, nemijlocirii şi contradictorialităţii, precum şi a dreptului la apărare, după cum urmează:

Declaraţiile martorului Nistrean Mihail, care fiind audiat în şedinţa de judecată a declarat că la data de 16 martie 2025, a fost implicat în serviciul 112 în cadrul IP Criuleni timp de 24 de ore, împreună cu colegul de serviciu Sandu Daniel, cu auto patrula de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 1544. În jurul orei 13:26, a parvenit un apel la serviciul 112 de la cetăţeanul Saviţchi Marin, care a comunicat despre producerea unui accident pe traseul M1, în apropierea intersecţiei Zăicana-Hruşova, menţionând că este o persoană traumatizată uşor. În aproximativ 15 minute au ajuns la faţa locului de la Inspectorat, unde au constatat că în accident erau implicate trei automobile, de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare*****, „BMW”, cu numărul ***** şi „Renault Megane”, cu numărul *****. La faţa locului se afla deja ambulanţa, în care era persoana traumatizată. Apropiindu-se, au identificat că persoana aflată în ambulanţă era Bondaruc Andrei, a.n.1982, care era şoferul automobilului de model „Renault Megane”. Împreună cu colegul s-au apropiat pentru a vedea starea acestuia, constatând că nu se afla într-o stare prea bună, aspect comunicat şi de medici, iar vizual se afla întins pe pat, unde i se acorda primul ajutor medical. Colegul Sandu Daniel, fiind superior, a intrat în ambulanţă cu aparatul „Drager”, iar el personal se afla alături şi a solicitat să i se facă testarea prin suflare în aparatul alcooltest. Bondaruc Andrei a refuzat, motivând că se simte rău. Crede că Sandu Daniel a înregistrat refuzul, întrucât acesta avea împuternicirea de a constata refuzul. Ambulanţa a mai staţionat câteva minute, după care a plecat spre Spitalul de Urgenţă din Chișinău, transportându-l pe Bondaruc Andrei, care avea nevoie de îngrijiri medicale. Personal, la faţa locului a început să audieze partea vătămată Raţoi Ion. Iniţial, colegul Sandu Daniel i-a testat alcoolscopic pe ceilalţi

doi şoferi aflaţi la faţa locului, respectiv pe Raţoi Ion, care conducea automobilul „BMW”, şi pe Saviţchi Marin, care conducea automobilul de model „Mercedes”. La ambii rezultatul testării a fost de 0,00 mg/l. Au fost efectuate măsurătorile împreună cu părţile implicate şi a fost întocmită schiţa accidentului rutier de către Sandu Daniel. Din ceea ce îşi aminteşte, este posibil ca el să-l fi audiat pe Raţoi Ion, care era victimă. Raţoi Ion i-a relatat că se deplasa din direcţia Chișinău spre Dubăsari, iar din sens opus venea automobilul de model „Renault Megane”, la volanul căruia posibil se afla Bondaruc Andrei. În condiţii meteorologice de ploaie, automobilul „Renault Megane” a derapat, a lovit parapetul, după care a intrat pe contrasens şi a intrat în coliziune cu automobilul condus de Raţoi Ion, tamponându-l frontal. În acelaşi timp, victima a simţit o tamponare din spate, astfel încât Raţoi Ion a avut o dublă tamponare, din faţă şi din spate, din partea automobilului de model „Mercedes”, condus de Saviţchi Marin. După efectuarea tuturor acţiunilor, automobilul de model „Renault Megane” a fost ridicat şi transportat la parcarea specială, în calitate de corp delict. Şi celelalte automobile au fost ridicate, însă nu cunoaşte unde au fost duse, dacă la parcarea specială sau la reparaţie, menţionând că toate automobilele au fost ridicate. Ulterior, după eliberarea drumului, s-au deplasat la Spitalul de Urgenţă din Chișinău pentru a-l audia pe Bondaruc Andrei. Ajunşi la Spitalul de Urgenţă, lucrătorii medicali le-au comunicat că Bondaruc Andrei a părăsit samavolnic instituţia medicală şi s-a deplasat într-o direcţie necunoscută. Au ridicat o fişă sau un extras în care era indicat un grad de alcoolemie, însă concentraţia nu o cunoaşte, aceasta fiind indicată în actul medical. Acestea sunt toate circumstanţele pe care le poate comunica.

La întrebările procurorului, a precizat că, atunci când au ajuns la faţa locului, i-a fost stabilită identitatea lui Bondaruc Andrei. La faţa locului nu a văzut să se mai fi aflat vreo persoană în automobilul lui Bondaruc Andrei. Din discuţiile cu celelalte persoane, i se pare că acesta se afla singur în automobil. Personal nu i-a ridicat lui Bondaruc Andrei careva acte de identitate, fiind posibil ca acestea să fi fost ridicate de colegul Sandu Daniel, însă nu cunoaşte acest fapt. Nu a discutat personal cu Bondaruc Andrei, văzându-l doar întins în ambulanţă. Sandu Daniel s-a prezentat şi i-a solicitat să fie testat alcoolscopic, iar el personal a văzut vizual cum acestuia i-a fost acordat primul ajutor medical. În timpul audierii victimei Raţoi Ion, acesta i-a relatat că de la Bondaruc Andrei se simţea miros de alcool, întrucât şoferii care se aflau la faţa locului i-au acordat acestuia ajutor medical. Cu referire la documentarea refuzului lui Bondaruc Andrei de a trece testarea alcoolscopică, poate răspunde Sandu Daniel, deoarece acesta avea împuternicirea de a documenta accidentele rutiere şi de a efectua testarea alcoolscopică, iar materialul respectiv i-a fost redirecţionat pentru soluţionare.

La întrebarea avocatului, a precizat că, atunci când au ajuns la faţa locului, nu a văzut să fie staţionat în apropiere vreun camion de mare tonaj.

Declaraţiile martorului Raţoi Ion, care fiind audiat nemijlocit în şedinţa de judecată a declarat că, nu-şi aminteşte data precisă a accidentului, însă, dacă nu se greşeşte, acesta a avut loc în luna aprilie 2025. În acea zi venea din direcţia oraşului *****, de la muncă, deplasându-se spre satul Cruglic pe traseul M1, cu automobilul de model „BMW”, seria 5, numerele de

înmatriculare ale căruia nu şi le aminteşte. Afară ploua. Undeva în regiunea Hruşova a observat un automobil care se deplasa haotic şi care intenţiona să depăşească un microbuz de pasageri. Văzând acest lucru, a început să frâneze uşor, însă conducătorul automobilului respectiv oricum a efectuat depăşirea microbuzului, după care a pierdut controlul asupra automobilului şi s-a lovit în parapet, fiind proiectat din acesta în direcţia sa, în partea din faţă a automobilului pe care îl conducea. Nu a avut nicio posibilitate să evite impactul, deoarece staţionase pe loc. A oprit brusc atunci când a observat că automobilul din faţă pierde controlul. După ce automobilul l-a lovit frontal, peste câteva secunde a fost lovit şi din spate. Se afla în stare de şoc şi nu reuşea să iasă din automobil, deoarece se declanşaseră pernele de protecţie. Domnul care l-a lovit din spate a venit şi l-a ajutat să iasă din automobil. Ulterior, s-au apropiat de automobilul care îl lovise din faţă. Au deschis uşa din partea dreaptă, a pasagerului, şi au observat că şoferul stătea cu capul pe volan şi nu reacţiona. S-au apropiat pentru a-l scoate din automobil, moment în care şoferul şi-a revenit în fire. L-a întrebat ce s-a întâmplat şi dacă este vreo problemă gravă, iar acesta a comunicat că totul este bine. Observând că şoferul se afla într-o stare de ebrietate foarte avansată, l-a întrebat dacă are nevoie de ambulanţă, însă acesta a comunicat că nu. Oricum, domnul care îl lovise din spate a sunat la poliţie şi la ambulanţă. După un timp a venit ambulanţa şi i-a acordat primul ajutor lui Bondaruc Andrei. Au fost întrebaţi şi ei dacă au nevoie de ajutor medical, însă au comunicat că nu, deoarece se aflau în stare de şoc şi nu aveau dureri. Ulterior, au trecut testarea alcoolscopică, după care au venit la Criuleni şi au trecut testarea la alcool din sânge. După aceasta a plecat acasă, însă pe parcursul nopţii a început să aibă dureri, iar a doua zi s-a deplasat la Spitalul de Urgenţă „Toma Ciorbă”, unde i s-a comunicat că avea o problemă la umărul stâng. În momentul în care a vrut să iasă din spital, Bondaruc Andrei s-a apropiat de el, după ce, cu aproximativ jumătate de oră înainte, i-a dat un sunet, încercând cumva să se împace şi să găsească o ieşire din situaţie. Nu a acceptat, deoarece niciuna dintre propunerile acestuia nu era potrivită pentru el. Ulterior, s-a adresat cu dosarul la compania de asigurări, de unde i s-au acordat nişte bani, după care au apărut probleme grave de sănătate, despre care s-a constatat că au fost cauzate de accident.

La întrebările procurorului, a precizat că, în momentul în care s-a apropiat de automobilul lui Bondaruc Andrei, în acesta nu se mai afla nicio altă persoană, fiind doar conducătorul auto. A simţit un miros puternic de alcool de la acesta şi atât el, cât şi domnul care îl lovise din spate l-au întrebat despre acest lucru, Bondaruc Andrei comunicând că a servit puţin. În automobil a observat şi sticle, unele pline, altele mai puţin pline, respectiv o sticlă de vin alb de 1,5 litri şi încă o sticlă de vin alb, deschisă, de aproximativ 1 litru, fără inscripţii pe aceasta. A concluzionat că era vorba despre vin deoarece a deschis-o. Sticlele erau poziţionate jos, în partea pasagerului, lângă scaun. În automobil mai erau şi unele lucruri, inclusiv mucuri de ţigări aruncate.

La întrebările instanţei, a precizat că din faţă a fost lovit de un automobil de marca „Renault Megane 3”, de culoare albă. Totodată, a menţionat că şoferul automobilului care l-a tamponat din faţă a cerut să nu fie chemată nici ambulanţa şi nici poliţia, comunicând că se simte bine.

La întrebarea avocatului, a precizat că, la momentul impactului, nu a observat să fie parcat pe marginea carosabilului vreun automobil de tonaj mare.

La întrebările procurorului, a mai precizat că, din momentul producerii accidentului şi până la sosirea poliţiei, Bondaruc Andrei nu a luat vreo sticlă pentru a consuma băuturi alcoolice. Acesta avea un comportament foarte straniu şi vorbea singur.

Vina inculpatului se confirmă şi prin *declaraţiile martorului Sandu Daniel,* care, fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată a declarat că, nu-şi aminteşte exact data, însă, în prima jumătate a anului precedent, aproximativ în lunile martie-aprilie, a primit o solicitare privind producerea unui accident rutier şi s-a deplasat la faţa locului, pe traseul M1, în apropierea satului Hruşova, pe Poltava. Ajungând la faţa locului, a depistat trei automobile. Automobilul de marca „Mercedes" şi automobilul de model „BMW" se deplasau în direcţia Criuleni, iar automobilul de model „Renault" se deplasa în direcţia municipiului Chișinău. La faţa locului era prezentă ambulanţa, în care se afla, după cum a stabilit, cetăţeanul Bondaruc Andrei. I-a propus acestuia să treacă testarea cu aparatul „Drager", însă ultimul a refuzat, motivând că se simte rău. Ulterior, a stabilit că Bondaruc Andrei era conducătorul automobilului de model „Renault Megane", de culoare albă. În acest timp, a stabilit circumstanţele accidentului rutier, după care ambulanţa a plecat spre Chișinău, la Spitalul de Urgenţă, împreună cu Bondaruc Andrei. A rămas la faţa locului pentru efectuarea şi documentarea tuturor acţiunilor procedurale necesare. După finalizarea documentării accidentului rutier, s-au deplasat în municipiul Chișinău pentru a verifica starea de sănătate a lui Bondaruc Andrei. Ajunşi la Spitalul de Urgenţă şi discutând cu medicii, aceştia le-au comunicat că Bondaruc Andrei a părăsit instituţia medicală, după ce i-au fost prelevate probe biologice. În urma examinării probelor biologice s-a stabilit că Bondaruc Andrei avea concentraţia de alcool de 2,77.

La întrebările procurorului, a precizat că la faţa locului s-a deplasat împreună cu colegul Nistrean Mihail. Când au ajuns, în automobilul de model „Renault Megane" nu se mai afla nicio persoană. În momentul în care s-a apropiat de Bondaruc Andrei, nu a putut să-i observe starea, deoarece acesta se afla în ambulanţă, unde se aflau şi cadrele medicale, astfel încât nu putea observa dacă era în stare de ebrietate. La faţa locului a comunicat cu Bondaruc Andrei în limba română, acesta confirmând că îl înţelege. I-a propus testarea alcoolscopică, însă Bondaruc Andrei a comunicat că nu doreşte să fie testat, deoarece se simte rău şi are dureri în piept, motiv pentru care nu a insistat asupra testării, având în vedere că acesta urma să fie transportat la o instituţie medicală. Nu-şi poate aminti în ce limbă i-a răspuns Bondaruc Andrei. La faţa locului a documentat schiţa accidentului rutier şi cercetarea la faţa locului, precum şi a efectuat testarea alcoolscopică a celorlalţi doi conducători auto. În urma stabilirii circumstanţelor accidentului rutier, vinovat de producerea acestuia s-a dovedit a fi Bondaruc Andrei, care, deplasându-se cu automobilul de model „Renault Megane", a ieşit pe contrasens. Nu-şi aminteşte dacă în privinţa lui Bondaruc Andrei a fost întocmit proces-verbal pentru comiterea accidentului rutier. La faţa locului, niciunul dintre colegi nu a întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie. Medicii din cadrul instituţiei medicale i-au comunicat că Bondaruc Andrei a ieşit şi a plecat samavolnic din

instituţie, cunoscând că acesta mai trebuia să efectueze anumite proceduri medicale, însă a părăsit instituţia.

La întrebarea apărătorului inculpatului, a precizat că, la faţa locului, pe traseu, nu a văzut vreun camion de culoare albă.

Vinovăţia inculpatului Bondaruc Andrei în comiterea faptei incriminate este confirmată nu doar prin declaraţiile sale şi ale martorilor audiaţi în şedinţa de judecată, ci şi prin ansamblul probelor administrate în cursul urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în cadrul şedinţei de judecată, care, coroborate între ele, confirmă faptul că acesta a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, având în sânge o concentraţie de alcool de 2,77 g/l, depăşind limita legală de 0,7 g/l, după cum urmează:

Procesul-verbal privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă din 22.04.2025, înregistrat în Registrul nr. 2 al IP Criuleni cu nr. 154, prin care au fost consemnate circumstanţele accidentului rutier produs la 16.03.2025, în jurul orei 13:10, pe traseul M1-Frontiera cu România-Leuşeni-Chișinău-Dubăsari-Ucraina, km 110+113 m, cu implicarea automobilului de model „Renault Megane", cu numărul de înmatriculare *****, condus de Bondaruc Andrei, care, în timpul deplasării, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, a ieşit pe banda opusă de circulaţie şi a tamponat frontal automobilul de model „BMW", cu numărul de înmatriculare *****, care ulterior a fost proiectat în automobilul de model „Mercedes", cu numărul de înmatriculare*****. Totodată, în actul respectiv este consemnat faptul că, în urma accidentului rutier, Bondaruc Andrei a fost transportat la Institutul de Medicină Urgentă din municipiul *****, unde i-au fost prelevate probe biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate, rezultatul analizei sângelui la alcool ***** indicând concentraţia de alcool de 2,77 g/l. (f.d.6);

Informaţia telefonică din 16.03.2025, potrivit căreia, în jurul orei 13:26, în serviciul de gardă al IP Criuleni a parvenit informaţia de la Dispeceratul Zonal Centru, dispecer Şabohin, în urma apelului cetăţeanului Saviţchi Marin, despre producerea unui accident rutier pe traseul M-1, în apropierea intersecţiei satelor Hruşova şi Zăicana, în care au fost implicate trei automobile, respectiv „Mercedes", cu numărul de înmatriculare*****, „BMW", cu numărul de înmatriculare ***** şi „Renault Megane", cu numărul de înmatriculare *****, fiind comunicat şi faptul că o persoană a fost traumată. (f.d.8);

Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 16.03.2025 şi schiţa accidentului rutier, prin care au fost fixate circumstanţele şi locul producerii accidentului rutier, poziţia şi dispunerea mijloacelor de transport implicate, precum şi urmele şi alte elemente constatate la faţa locului. (f.d.9-10);

*Raportul de constatare nr. ***** din 15.04.2025*, potrivit căruia lui Bondaruc Andrei i-au fost depistate vătămări corporale neînsemnate. (f.d.45-46);

*Procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. *****, întocmit în privinţa lui Bondaruc Andrei în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravenţional, care atestă documentarea de către

agentul constatator a circumstanţelor încălcării regulilor de circulaţie rutieră în legătură cu accidentul produs. (f.d.49);

Rezultatul analizei de sânge la alcool *****, eliberat de IMSP Institutul de Medicină Urgentă, pe numele lui Bondaruc Andrei, potrivit căruia în proba biologică de sânge prelevată de la acesta a fost stabilită concentraţia alcoolului de *2,77 g/l.* (f.d.52);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 16.06.2025, prin care a fost supus examinării rezultatul analizei de sânge la alcool *****, eliberat de IMSP Institutul de Medicină Urgentă pe numele lui Bondaruc Andrei, cu rezultatul de 2,77 g/l. (f.d.53).

Sub aspectul probatoriului administrat în cauză, instanţa reţine că partea apărării a beneficiat de acces efectiv la materialele urmăririi penale şi la probele administrate, având posibilitatea să le combată, să solicite excluderea unor mijloace de probă sau administrarea unor probe noi. În cadrul cercetării judecătoreşti, apărarea nu a formulat cereri privind administrarea unor mijloace de probă suplimentare care ar fi fost apte să infirme, să completeze ori să pună la îndoială datele obiective rezultate din probatoriul acuzării.

Potrivit art. 8 Cod de procedură penală şi art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice persoană beneficiază de prezumţia de nevinovăţie. Această prezumţie poate fi răsturnată numai printr-un ansamblu probator suficient, administrat legal şi apt să convingă instanţa, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta a avut loc, a fost comisă de inculpat şi întruneşte semnele infracţiunii imputate.

În temeiul art. 93 alin. (1), art. 95 alin. (1), art. 100 alin. (4) şi art. 101 Cod de procedură penală, instanţa apreciază fiecare probă sub aspectul pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar totalitatea probelor - sub aspectul coroborării lor. Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită, iar sentinţa de condamnare se poate întemeia doar pe probe cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, conform art. 384 alin. (4) şi art. 389 Cod de procedură penală.

În cauza examinată, instanţa constată că declaraţiile inculpatului *Bondaruc Andrei*, date în şedinţa de judecată, nu constituie o singură sursă probatorie. Acestea se înscriu într-un ansamblu probator coerent şi convergent, format din declaraţiile martorilor audiaţi nemijlocit, actele întocmite la locul accidentului, informaţia telefonică privind sesizarea evenimentului, rezultatul analizei biologice de sânge şi procesul-verbal de examinare a documentului medical.

Inculpatul a recunoscut că, înainte de a conduce automobilul, a consumat băuturi alcoolice. Acesta a indicat că a consumat aproximativ 3 litri de vin şi că, ulterior, s-a urcat la volanul automobilului de model „Renault Megane”, pentru a se deplasa din raionul Criuleni spre municipiul Chișinău. A recunoscut, de asemenea, că a luat decizia de a conduce deşi fusese atenţionat de prietenul său să nu urce la volan în stare de ebrietate.

Declaraţiile inculpatului referitoare la consumul alcoolului şi conducerea automobilului se coroborează cu depoziţiile martorului Raţoi Ion. Martorul a declarat că, în timp ce se deplasa pe traseul M1, a observat automobilul de model „Renault Megane”, condus din sens opus, care se deplasa haotic, a pierdut controlul asupra direcţiei de deplasare, a lovit parapetul şi ulterior a

pătruns pe contrasens, intrând în coliziune frontală cu automobilul de model „BMW” condus de martor.

Raţoi Ion a relatat că, imediat după impact, s-a apropiat de automobilul „Renault Megane”, unde l-a observat pe inculpat în poziţia conducătorului auto. Martorul a perceput de la inculpat un miros puternic de alcool şi a observat în interiorul automobilului mai multe sticle, inclusiv sticle cu vin. Totodată, acesta a declarat că, până la sosirea echipajului de poliţie, inculpatul nu a consumat băuturi alcoolice.

Instanţa apreciază aceste declaraţii ca fiind relevante, întrucât martorul a perceput direct împrejurări esenţiale ale cauzei: poziţia inculpatului la volanul automobilului, starea acestuia imediat după accident, mirosul de alcool şi lipsa unui consum ulterior de alcool până la intervenţia organelor de poliţie. Declaraţiile martorului Raţoi Ion sunt concordante cu recunoaşterea inculpatului privind consumul anterior de alcool şi cu rezultatul analizei biologice.

Martorii Nistrean Mihail şi Sandu Daniel au confirmat că, la sosirea echipajului de poliţie la faţa locului, inculpatul se afla în ambulanţă şi a fost identificat drept conducătorul automobilului de model „Renault Megane”, cu numărul de înmatriculare *****. Aceştia au relatat că inculpatului i-a fost propusă testarea alcoolscopică, însă aceasta nu a fost efectuată, întrucât inculpatul a invocat starea sa de sănătate şi durerile suportate ca urmare a accidentului.

Instanţa nu fundamentează concluzia privind starea de ebrietate exclusiv pe împrejurarea că inculpatul nu a fost testat alcoolscopic la faţa locului. Această circumstanţă nu este tratată ca o prezumţie de vinovăţie. Ea este analizată doar în contextul desfăşurării evenimentelor şi al celorlalte probe administrate, în condiţiile în care starea de ebrietate a inculpatului a fost ulterior stabilită printr-un mijloc de probă medical obiectiv.

Rezultatul analizei de sânge la alcool *****, eliberat de IMSP Institutul de Medicină Urgentă, atestă că, în proba biologică de sânge prelevată de la Bondaruc Andrei *****, concentraţia alcoolului era de 2,77 g/l. Documentul a fost examinat prin procesul-verbal de examinare a documentelor din 16 iunie 2025.

Acest mijloc de probă are o valoare determinantă în stabilirea stării de ebrietate alcoolică. Documentul medical este individualizat, provine de la instituţia care a acordat inculpatului asistenţă medicală după accident şi se referă la proba biologică prelevată de la acesta. Conţinutul său este confirmat de actele procesuale administrate şi se coroborează cu declaraţiile inculpatului, ale martorilor şi cu succesiunea obiectivă a evenimentelor.

Instanţa observă că între momentul conducerii automobilului, producerea accidentului, transportarea inculpatului la instituţia medicală şi prelevarea probei biologice există o legătură temporală şi factuală neîntreruptă. Materialele cauzei nu relevă date obiective care ar putea genera o îndoială rezonabilă că alcoolemia constatată ar fi fost determinată de un consum de alcool ulterior conducerii automobilului. Dimpotrivă, declaraţiile martorului Raţoi Ion, coroborate cu declaraţiile inculpatului, confirmă că alcoolul fusese consumat anterior urcării acestuia la volan.

Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier şi schiţa accidentului confirmă producerea evenimentului pe traseul M1, dispunerea vehiculelor implicate şi împrejurarea că automobilul de model „Renault Megane”, cu numărul de înmatriculare *****, era unul dintre vehiculele implicate. Informaţia telefonică recepţionată de serviciul de gardă al IP Criuleni confirmă sesizarea accidentului, locul aproximativ al producerii acestuia şi implicarea celor trei automobile.

Procesul-verbal privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă consemnează că inculpatul a fost transportat la IMSP Institutul de Medicină Urgentă, unde i-au fost prelevate probe biologice de sânge, iar rezultatul analizei sângelui la alcool ***** a indicat concentraţia alcoolului de 2,77 g/l.

Instanţa nu ignoră că martorii nu au reţinut cu exactitate toate circumstanţele periferice ale accidentului şi că declaraţiile lor conţin anumite diferenţe cu privire la data aproximativă a evenimentului, dinamica impactului sau pretinsa prezenţă a unui camion pe marginea carosabilului. Aceste neconcordanţe nu vizează însă aspectele determinante ale învinuirii: identitatea persoanei care a condus automobilul, faptul conducerii pe un drum public şi starea de ebrietate alcoolică a conducătorului auto. Or, în prezenta cauză, nu percepţiile martorilor privind starea inculpatului reprezintă baza exclusivă a condamnării, ci rezultatul obiectiv al analizei biologice, susţinut de ansamblul celorlalte mijloace de probă. Prin urmare, variaţiile privind circumstanţe secundare nu sunt de natură să diminueze forţa probantă a materialului administrat.

Instanţa reţine că inculpatul nu a fost supus testării alcoolscopice la locul accidentului. Această împrejurare, prin ea însăşi, nu dovedeşte starea de ebrietate şi nu este interpretată în defavoarea acestuia.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, analiza de laborator a probelor biologice este distinctă de testarea alcoolscopică, aceasta din urmă vizând determinarea alcoolului în aerul expirat.

În urma accidentului, inculpatul a fost transportat de urgenţă la IMSP Institutul de Medicină Urgentă, iar starea sănătăţii sale nu a permis efectuarea examinării medicale. Prin urmare, sunt aplicabile prevederile pct. 23 din Regulament, potrivit cărora, în asemenea cazuri, procesul-verbal de examinare medicală nu se întocmeşte, iar alcoolemia se stabileşte în baza analizei probelor de sânge.

Conform rezultatului analizei de sânge la alcool *****, emis de IMSP Institutul de Medicină Urgentă, concentraţia alcoolului în sângele inculpatului a fost de 2,77 g/l. Acest rezultat a fost examinat prin procesul-verbal de examinare a documentelor din 16 iunie 2025 şi se coroborează cu declaraţiile inculpatului privind consumul de alcool anterior conducerii automobilului, cu declaraţiile martorului Raţoi Ion privind mirosul de alcool perceput imediat după accident şi cu actele privind transportarea inculpatului la spital.

Potrivit pct. 4 lit. b) din Regulament, starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat se atestă la depăşirea concentraţiei de 0,7 g/l alcool în sânge. Concentraţia de 2,77 g/l depăşeşte substanţial acest prag.

Faţă de cele precedate, lipsa testării alcoolscopice nu afectează valoarea probatorie a analizei de sânge, întrucât alcoolemia inculpatului a fost stabilită prin procedura specială prevăzută de pct. 23 din Regulament, aplicabilă persoanei accidentate şi spitalizate de urgenţă.

Pe cale de consecinţă, instanţa constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că la 16 martie 2025, aproximativ la ora 13:10, *Bondaruc Andrei* a condus automobilul de model „Renault Megane", cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul M1, în apropierea localităţii Hruşova, raionul Criuleni, după ce a consumat băuturi alcoolice, având în sânge concentraţia de alcool de 2,77 g/l.

După stabilirea situaţiei de fapt, instanţa urmează să verifice dacă aceasta corespunde elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal. Încadrarea juridică nu se întemeiază pe gravitatea abstractă a conduitei şi nici exclusiv pe recunoaşterea inculpatului, ci pe verificarea fiecărui element al infracţiunii în raport cu probele administrate.

III. ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI:

Potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, *"Infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală."* În conformitate cu art. 15 Cod penal, *"Gradul prejudiciabil al infracţiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă."*

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, *"Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."*

Potrivit art.52 din Codul penal, *"(1) Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. (2) Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod."*

Conform art. 113 din Codul penal, *"(1) Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători."*

Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Obiectul juridic special al infracţiunii îl constituie relaţiile sociale referitoare la securitatea circulaţiei şi exploatării mijloacelor de transport. Protecţia penală a acestor relaţii sociale presupune ca activitatea de conducere să fie exercitată numai de persoane apte să participe la trafic în condiţii care nu pun în pericol viaţa, integritatea corporală şi securitatea celorlalţi participanţi.

Norma penală nu protejează doar împotriva accidentelor deja produse, ci şi împotriva riscului concret creat prin conducerea unui mijloc de transport de către o persoană aflată într-o stare alcoolică ce depăşeşte limita admisă de lege. Legiuitorul a considerat că, de la atingerea pragului penal, conduita prezintă un asemenea grad de pericol încât intervenţia penală este justificată chiar dacă nu se produce o vătămare corporală sau un prejudiciu material semnificativ.

Latura obiectivă a infracţiunii constă în acţiunea de conducere efectivă a unui mijloc de transport în condiţiile prevăzute de norma de incriminare. În cauza examinată, această acţiune este dovedită prin declaraţiile inculpatului, prin declaraţiile martorilor şi prin actele procesuale referitoare la accident. Inculpatul nu a fost doar prezent în automobil, ci a exercitat efectiv controlul asupra acestuia şi l-a condus pe drumul public M1.

Automobilul „Renault Megane", cu numărul de înmatriculare *****, constituie mijloc de transport în sensul legii penale, iar drumul public M1 reprezintă un spaţiu în care conducerea vehiculelor este supusă regulilor de securitate rutieră. Astfel, acţiunea inculpatului se înscrie în sfera de aplicare a art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Condiţia specială referitoare la concentraţia alcoolului este, de asemenea, întrunită. Analiza de sânge la alcool ***** a stabilit o concentraţie de 2,77 g/l, în timp ce pragul penal prevăzut de art. 264^1 alin. (1) Cod penal este de 0,7 g/l. Diferenţa nu este una marginală, ci substanţială: valoarea constatată depăşeşte de aproape patru ori limita legală.

Această împrejurare are relevanţă atât pentru existenţa infracţiunii, cât şi pentru aprecierea gravităţii concrete a faptei. Sub aspectul încadrării juridice, este suficientă depăşirea pragului prevăzut de lege. Sub aspectul individualizării pedepsei, însă, instanţa poate şi trebuie să ţină seama de amploarea depăşirii, deoarece aceasta reflectă intensitatea riscului creat prin conduita inculpatului.

Potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate. Această interdicţie nu are un caracter formal. Ea exprimă obligaţia fundamentală a conducătorului auto de a nu participa la traficul rutier atunci când consumul de alcool îi afectează capacitatea de a percepe corect situaţia din trafic, de a aprecia distanţele şi viteza, de a reacţiona prompt şi de a controla în mod sigur mijlocul de transport.

În speţă, conduita inculpatului *Bondaruc Andrei* a depăşit nivelul unei încălcări pur abstracte a regulilor de circulaţie. În timpul deplasării, acesta a pierdut controlul asupra automobilului, a lovit parapetul, a pătruns pe sensul opus de circulaţie şi a intrat în coliziune cu automobilul „BMW", care ulterior a fost proiectat în automobilul „Mercedes". Accidentul a implicat, astfel, trei autovehicule şi a creat un pericol concret pentru persoanele aflate în acestea şi pentru ceilalţi participanţi la trafic.

Instanţa subliniază că producerea accidentului nu constituie un element obligatoriu al infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal. Răspunderea penală există prin simpla conducere a mijlocului de transport în starea alcoolică prevăzută de lege. Totuşi, accidentul reprezintă o împrejurare obiectivă importantă pentru individualizarea pedepsei, deoarece

demonstrează modul în care riscul creat prin conduita inculpatului s-a materializat în realitatea traficului.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care conduce efectiv un mijloc de transport în condiţiile prevăzute de norma penală. Inculpatul *Bondaruc Andrei* întruneşte această calitate. Acesta este o persoană fizică responsabilă, deţine permisul de conducere nr.***** eliberat la ***** pentru categoria „B" şi a exercitat nemijlocit controlul asupra automobilului implicat în accident.

În ceea ce priveşte *latura subiectivă*, fapta a fost săvârşită cu intenţie. Infracţiunea nu presupune intenţia de a produce un accident, de a vătăma o persoană sau de a deteriora un alt automobil. Obiectul intenţiei îl constituie conduita de a conduce mijlocul de transport după consumarea alcoolului, în condiţiile în care persoana cunoaşte atât consumul, cât şi faptul că urmează să se afle la volan.

În cauza examinată, inculpatul *Bondaruc Andrei* a cunoscut că a consumat alcool. El a indicat cantitatea aproximativă de 3 litri de vin şi a recunoscut că a urcat la volan după acest consum. Mai mult, potrivit propriilor declaraţii, prietenul său i-a atras atenţia să nu conducă în asemenea stare. Aşadar, inculpatul nu s-a aflat într-o eroare cu privire la consumul de alcool şi nici nu a fost pus în situaţia de a conduce fără să îşi dea seama de starea sa.

Faptul că inculpatul a invocat necesitatea de a ajunge la familia sa şi dificultatea de a beneficia de un serviciu de taxi nu înlătură caracterul intenţionat al faptei. Aceste împrejurări pot explica motivul pentru care a ales să se deplaseze, însă nu transformă conduita într-una accidentală şi nu înlătură posibilitatea de a adopta o alternativă licită: să nu conducă, să solicite ajutorul unei alte persoane sau să aştepte până când putea beneficia de un mijloc de transport sigur.

Dimpotrivă, avertizarea primită de la prietenul său confirmă că inculpatul *Bondaruc Andrei* a fost pus în faţa riscului şi a ales în mod conştient să îl ignore. Prin urmare, instanţa constată că inculpatul a prevăzut caracterul ilicit al conduitei sale şi a acceptat să conducă automobilul în pofida consumului de alcool.

Împrejurarea că inculpatul a invocat necesitatea de a ajunge la familie, condiţiile meteorologice nefavorabile sau pretinsa prezenţă a unui camion pe carosabil nu are aptitudinea de a înlătura caracterul penal al conduitei. Aceste aspecte nu infirmă faptul că inculpatul a condus automobilul după consumul unei cantităţi considerabile de alcool.

Accidentul rutier produs ulterior nu constituie un element constitutiv al infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal. Existenţa infracţiunii este determinată de însăşi acţiunea de a conduce în starea interzisă de lege. Cu toate acestea, accidentul constituie o împrejurare relevantă pentru aprecierea gradului concret de pericol al faptei şi pentru individualizarea sancţiunii.

În consecinţă, instanţa constată că acţiunile lui *Bondaruc Andrei* întrunesc, sub aspect obiectiv şi subiectiv, toate elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal şi le încadrează juridic în baza acestei norme, cu semnele calificative: „*conducerea*

mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l".

IV. INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI:

După stabilirea vinovăţiei şi a încadrării juridice, instanţa urmează să individualizeze pedeapsa. Această operaţiune nu se reduce la alegerea mecanică a unui cuantum în limitele sancţiunii, ci presupune o evaluare motivată a gravităţii concrete a faptei, a persoanei inculpatului, a circumstanţelor favorabile şi nefavorabile, precum şi a eficienţei reale a fiecărei categorii de pedeapsă.

Potrivit art. 61 Cod penal, *"(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate."*

Aceste scopuri trebuie realizate printr-o pedeapsă proporţională. O sancţiune excesivă ar depăşi ceea ce este necesar pentru restabilirea echităţii şi corectarea persoanei, în timp ce o sancţiune prea blândă ar putea transmite că încălcarea gravă a regulilor de siguranţă rutieră poate fi tratată fără o reacţie penală efectivă. Individualizarea presupune tocmai găsirea acelui echilibru care să răspundă particularităţilor cauzei.

Conform art. 75 alin. (1) şi (2) Cod penal, *(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.* (*2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată."*

Infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal este clasificată, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, ca infracţiune mai puţin gravă, prevăzând pedeapsa cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Această clasificare stabileşte cadrul juridic general al faptei, însă nu înlocuieşte analiza gradului concret de pericol. Două fapte încadrate în aceeaşi normă pot prezenta un nivel diferit de pericol în funcţie de concentraţia

alcoolului, distanţa parcursă, condiţiile de trafic, modul de conducere, existenţa unui accident şi datele referitoare la persoana inculpatului.

În cauza examinată, instanţa acordă o importanţă deosebită concentraţiei alcoolului. Valoarea de 2,77 g/l depăşeşte substanţial pragul penal de 0,7 g/l şi indică o stare alcoolică pronunţată. Nu este vorba despre o depăşire minimă a limitei legale, ci despre o concentraţie care, prin nivelul său, amplifică în mod evident riscul pentru securitatea traficului.

Bondaruc Andrei nu a condus într-un spaţiu închis sau într-o situaţie lipsită de trafic, ci a pus în mişcare şi a deplasat automobilul pe drumul public M1. Conducerea s-a desfăşurat în condiţii meteorologice nefavorabile şi pe carosabil umed, împrejurări care impuneau o atenţie sporită, o viteză adaptată şi un control permanent asupra mijlocului de transport.

În loc să reducă riscul prin abţinerea de la conducere, *Bondaruc Andrei* a ales să participe la trafic într-o stare incompatibilă cu exercitarea sigură a acestei activităţi. Conduita sa a evoluat într-un accident rutier cu implicarea a trei autovehicule. Pierderea controlului asupra automobilului, lovirea parapetului, pătrunderea pe contrasens şi coliziunea cu automobilul „BMW", care ulterior a fost proiectat în automobilul „Mercedes", demonstrează că pericolul creat nu a rămas unul ipotetic.

Instanţa nu atribuie inculpatului consecinţe care nu au fost stabilite prin probe şi nu transformă accidentul într-un element constitutiv al infracţiunii. Totuşi, faptul că automobilul a ieşit de pe traiectoria normală şi a ajuns pe sensul opus de circulaţie este relevant pentru aprecierea intensităţii conduitei şi a riscului concret la care au fost expuse alte persoane.

La individualizarea pedepsei, instanţa examinează şi datele referitoare la persoana inculpatului. Din materialele cauzei rezultă că *Bondaruc Andrei* a fost anterior condamnat pentru fapte similare în domeniul securităţii circulaţiei rutiere.

Prin Sentinţa Judecătoriei Anenii Noi din 21 noiembrie 2014, inculpatul a fost condamnat în baza art. 264^1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa amenzii în mărime de 300 unităţi convenţionale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 luni. Ulterior, prin Sentinţa Judecătoriei *****, sediul Botanica, din 23 noiembrie 2015, acesta a fost din nou condamnat pentru o infracţiune similară, fiindu-i aplicată pedeapsa amenzii în mărime de 600 unităţi convenţionale.

Instanţa face o distincţie necesară între efectul juridic al antecedentelor penale şi relevanţa de fapt a condamnărilor anterioare. Întrucât antecedentele penale sunt stinse, condamnările respective nu au fost reţinute potrivit rechizitoriului drept circumstanţă agravantă în sensul art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal. Faţă de cele expuse, instanţa nu le va utiliza pentru a crea o agravare juridică pe care legea nu o permite.

Această concluzie nu înseamnă însă că hotărârile anterioare trebuie ignorate complet. Art. 75 Cod penal obligă instanţa să examineze persoana celui vinovat şi influenţa pedepsei asupra corectării şi reeducării sale. În acest cadru, condamnările anterioare pentru fapte similare reprezintă date obiective despre conduita inculpatului şi despre reacţia sa la sancţiunile penale aplicate în trecut.

Prin urmare, instanţa analizează condamnările anterioare exclusiv pentru a răspunde la o întrebare de individualizare: dacă sancţiunile aplicate anterior au fost suficiente pentru a-l determina pe inculpat să respecte normele de siguranţă rutieră.

Răspunsul rezultă din conduita ulterioară. În pofida faptului că anterior i-au fost aplicate amenzi penale şi i-a fost restricţionat dreptul de a conduce, inculpatul *Bondaruc Andrei* a revenit la aceeaşi categorie de comportament, urcând din nou la volan după consumarea unei cantităţi considerabile de alcool. Această repetare nu este avută în vedere ca agravare formală, ci ca un indicator al eficienţei limitate pe care sancţiunile neprivative de libertate le-au avut asupra conduitei sale.

Instanţa nu poate ignora această împrejurare atunci când trebuie să aleagă între amendă şi închisoare sau atunci când trebuie să decidă dacă executarea pedepsei cu închisoarea poate fi suspendată. O asemenea analiză ar fi incompletă dacă s-ar limita la situaţia familială şi la atitudinea procesuală a inculpatului, fără a examina modul în care acesta a reacţionat la sancţiunile anterioare.

În acelaşi context, cazierul contravenţional anexat la dosar la f.d.82 relevă că, în perioada 01.01.2010-23.06.2025, inculpatul a înregistrat 13 contravenţii, dintre care 11 în domeniul circulaţiei rutiere, aspect relevant pentru caracterizarea conduitei sale şi pentru individualizarea pedepsei.

Instanţa a examinat şi argumentele expuse de acuzare în susţinerea pedepsei solicitate de 2 ani închisoare, procurorul invocând, între altele, faptul că în privinţa inculpatului a fost pronunţată o altă sentinţă pentru fapte similare, care, la momentul examinării prezentei cauze, se afla în procedura de examinare în instanţa de apel. Această împrejurare nu poate fi însă tratată ca o condamnare definitivă şi nu poate produce, până la soluţionarea definitivă a cauzei, consecinţele juridice ale unui antecedent penal. Totodată, existenţa unei asemenea hotărâri, coroborată cu celelalte date privind conduita inculpatului, poate fi avută în vedere la individualizarea pedepsei, în măsura în care oferă informaţii relevante despre persoana acestuia şi despre eficienţa sancţiunilor aplicate anterior. Instanţa nu este ţinută de cuantumul pedepsei solicitat de acuzare, alegerea categoriei şi a termenului acesteia urmând a fi realizată în raport cu criteriile prevăzute de lege şi cu ansamblul circumstanţelor concrete stabilite în prezenta cauză.

În succedere, instanţa ia în considerare circumstanţele favorabile inculpatului. *Bondaruc Andrei* este căsătorit şi are doi copii minori la întreţinere. În şedinţa de judecată, acesta a recunoscut integral vinovăţia, a relatat circumstanţele comiterii faptei şi a exprimat regret pentru conduita sa. Are o caracteristică pozitivă, la evidenţa medicilor narcolog şi psihiatru, nu se află. (f.d.76, 78, 81)

Recunoaşterea vinovăţiei şi regretul exprimat au o semnificaţie reală. Ele indică faptul că inculpatul nu a adoptat o poziţie de negare a evidenţei probatorii şi că a manifestat o atitudine procesuală favorabilă. Situaţia familială, la rândul său, demonstrează existenţa unor legături sociale şi a unor responsabilităţi personale care trebuie avute în vedere la stabilirea pedepsei.

Totuşi, aceste elemente nu pot fi absolutizate. Recunoaşterea vinovăţiei nu înlătură gravitatea conduitei, iar regretul exprimat nu poate fi considerat, prin el însuşi, o garanţie că fapta nu se va repeta. Situaţia familială este importantă, dar nu poate conduce automat la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate atunci când celelalte date ale cauzei indică un risc concret şi o eficienţă redusă a sancţiunilor anterioare.

În temeiul art. 76 alin. (2) Cod penal, instanţa poate considera atenuante şi alte circumstanţe decât cele enumerate expres de lege. În cauza examinată, recunoaşterea vinovăţiei, regretul exprimat, situaţia familială şi comportamentul procesual al inculpatului sunt apreciate ca elemente favorabile. Acestea vor fi reflectate în alegerea pedepsei şi, în special, în stabilirea acesteia la limita minimă a sancţiunii privative de libertate.

Alegerea categoriei de pedeapsă necesită o motivare distinctă. Norma de incriminare prevede alternativ amenda şi închisoarea, iar instanţa nu poate opta pentru pedeapsa mai severă doar prin invocarea abstractă a gravităţii infracţiunii. Privarea de libertate trebuie justificată prin date concrete care demonstrează că o sancţiune mai blândă nu ar fi suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei.

În speţă, asemenea date există. Inculpatul a fost anterior sancţionat penal pentru fapte similare, inclusiv prin amenzi şi restricţii asupra dreptului de a conduce. Cu toate acestea, el a revenit la aceeaşi conduită, iar de această dată a condus cu o concentraţie de alcool de 2,77 g/l şi a fost implicat într-un accident rutier cu trei autovehicule.

Instanţa nu afirmă că orice condamnare anterioară, chiar stinsă, impune în mod automat aplicarea închisorii. O asemenea abordare ar transforma datele istorice ale persoanei într-o regulă rigidă şi ar contraveni individualizării judiciare. În cauza de faţă, însă, condamnările anterioare sunt doar unul dintre elementele analizate, iar concluzia privind insuficienţa amenzii rezultă din coroborarea lor cu nivelul alcoolemiei, condiţiile concrete de trafic, modul de producere a accidentului şi conduita procesuală a inculpatului.

Aplicarea unei noi amenzi nu ar reflecta în mod adecvat faptul că sancţiunile pecuniare anterioare nu au determinat schimbarea conduitei. O asemenea soluţie ar fi insuficientă nu pentru că amenda ar fi, în abstract, incompatibilă cu natura infracţiunii, ci pentru că, în raport cu persoana concretă a inculpatului şi cu istoricul său de conduită, nu oferă garanţii suficiente de corectare şi prevenire.

Instanţa examinează, prin urmare, posibilitatea aplicării pedepsei cu închisoarea la limita minimă prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Limita minimă de 1 an permite aprecierea circumstanţelor favorabile inculpatului, în acelaşi timp, această pedeapsă păstrează caracterul efectiv al reacţiei penale, necesar în raport cu gravitatea concretă a conduitei şi cu insuficienţa sancţiunilor anterioare.

Prin raportare la ansamblul circumstanţelor, instanţa apreciază că pedeapsa de 1 an închisoare este legală, necesară şi proporţională. Stabilirea unui termen mai mare nu ar fi justificată, având în vedere recunoaşterea vinovăţiei, regretul exprimat, situaţia familială şi faptul că antecedentele penale pentru cele două condamnări din 21.11.2014 şi 23.11.2015, sunt

stinse. Stabilirea unei pedepse mai blânde, în special a amenzii, nu ar răspunde însă suficient scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Pedeapsa de 1 an închisoare reprezintă, astfel, rezultatul unei evaluări echilibrate: pe de o parte, instanţa ţine seama de gravitatea concretă a faptei şi de necesitatea unei reacţii penale efective; pe de altă parte, aplică pedeapsa la limita minimă, având în vedre toate circumstanţele favorabile inculpatului şi evitând o sancţiune mai severă decât cea necesară.

V. MODALITATEA DE EXECUATRE A PEDEPSEI:

Individualizarea pedepsei nu se încheie prin stabilirea duratei închisorii. Instanţa trebuie să examineze separat dacă pedeapsa urmează să fie executată efectiv sau dacă scopurile acesteia pot fi realizate prin suspendarea condiţionată a executării.

Potrivit art. 90 Cod penal, instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea atunci când, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită. Textul legal nu instituie un drept automat al condamnatului la suspendare şi nici nu obligă instanţa să dispună această măsură ori de câte ori pedeapsa aplicată se încadrează în limitele legale. Instanţa trebuie să aprecieze nu doar gravitatea faptei deja comise, ci şi dacă inculpatul dispune de resurse personale şi de un cadru de viaţă care să favorizeze respectarea obligaţiilor stabilite pe durata termenului de probaţiune.

În cauza de faţă, datele examinate nu permit o prognoză favorabilă. Inculpatul nu a prezentat elemente concrete care să demonstreze o schimbare reală a conduitei sale sau înlăturarea factorilor care au favorizat săvârşirea infracţiunii. Regretul exprimat, recunoaşterea faptei şi caracterizarea pozitivă constituie împrejurări favorabile, însă nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a concluziona că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Un aspect important îl reprezintă repetarea încălcărilor normelor privind siguranţa circulaţiei. Deşi anterior i-au fost aplicate sancţiuni, acestea nu au determinat o schimbare suficientă a conduitei inculpatului. Revenirea la un comportament similar indică faptul că sancţiunile neprivative de libertate nu au avut efectul preventiv urmărit şi nu oferă temei pentru concluzia că o nouă măsură de acest tip ar fi eficientă.

Instanţa ia în considerare şi situaţia familială a inculpatului, care constituie un element favorabil. Totuşi, acest aspect nu poate prevala asupra datelor obiective privind conduita sa anterioară şi asupra faptului că măsurile aplicate anterior nu au fost suficiente pentru a preveni săvârşirea unei noi infracţiuni.

În aceste condiţii, instanţa apreciază că supravegherea inculpatului în comunitate nu ar fi suficientă pentru atingerea scopului pedepsei. Nu sunt întrunite, astfel, condiţiile pentru suspendarea executării pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, iar pedeapsa de 1 an închisoare urmează să fie executată efectiv. Această modalitate de executare este necesară pentru realizarea funcţiei preventive şi educative a pedepsei şi este proporţională cu datele concrete ale cauzei.

Potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii aplicată pentru o infracţiune mai puţin gravă săvârşită cu intenţie se execută într-un penitenciar de tip semiînchis. Întrucât

infracţiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal are această calificare, pedeapsa urmează să fie executată într-un penitenciar de tip semiînchis.

VI. PEDEAPSA COMPLIMENTARĂ OBLIGATORIE:

Pe lângă pedeapsa principală, instanţa urmează să se pronunţe asupra pedepsei complementare prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Norma de incriminare stabileşte că, indiferent dacă instanţa aplică amenda sau închisoarea, pedeapsa se aplică în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, anularea dreptului de a conduce nu reprezintă o măsură facultativă pe care instanţa ar putea să o aplice sau să o omită în funcţie de propria apreciere. Ea este inclusă de legiuitor în sancţiunea normei penale şi urmează a fi aplicată atunci când este stabilită vinovăţia pentru fapta prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 65¹ alin. (3) Cod penal, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere în modul stabilit de lege. Această reglementare exprimă natura specifică a sancţiunii: dreptul de a conduce este anulat, iar eventuala redobândire nu se produce automat, ci numai după îndeplinirea condiţiilor prevăzute de legislaţia aplicabilă.

Anularea dreptului de a conduce este justificată prin legătura directă dintre infracţiune şi exercitarea acestui drept. Inculpatul nu a săvârşit fapta în afara domeniului conducerii, ci tocmai prin folosirea dreptului de a conduce în condiţii incompatibile cu securitatea traficului. Sancţiunea complementară urmăreşte să împiedice exercitarea în continuare a acestui drept până la verificarea, în condiţiile legii, a aptitudinii persoanei de a reveni la conducerea mijloacelor de transport.

În cauza de faţă, necesitatea aplicării sancţiunii complementare este accentuată de faptul că inculpatul a condus în pofida consumului de alcool, deşi deţinea permis de conducere şi trebuia să cunoască obligaţiile care îi reveneau în calitate de participant la trafic. Conduita sa a creat un pericol concret, iar accidentul produs confirmă că riscul nu a fost unul pur teoretic.

Instanţa reţine că anularea dreptului de a conduce nu are caracterul unei privări definitive şi iremediabile de orice posibilitate de a conduce. Legea permite redobândirea ulterioară a permisului în condiţiile stabilite de actele normative aplicabile. Această posibilitate nu înlătură însă caracterul obligatoriu al sancţiunii la momentul condamnării şi nu permite instanţei să o înlocuiască printr-o simplă interdicţie temporară, dacă norma penală prevede anularea dreptului.

Potrivit art. 65¹ alin. (4) Cod penal, în cazul aplicării anulării dreptului de a conduce în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul acesteia se calculează din momentul executării pedepsei principale. Instanţa va reflecta această consecinţă în dispozitivul sentinţei, cu respectarea modului de executare prevăzut de legislaţie.

În consecinţă, pe lângă pedeapsa principală de 1 an închisoare, inculpatului urmează să-i fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanţa reţine că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131 din 07.06.2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităţii competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

Subsecvent, conform Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfăşurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condiţiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 27.12.2007, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoţite de hotărârile judecătoreşti pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale Instituţiei Publice „Agenţia Servicii Publice", pentru anulare în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule", în ordinea stabilită de către această autoritate.

Conform art.185 alin. (1) Cod de executare, instanţa de judecată trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate şi dispoziţia de executare organului de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi desfăşoară activitatea sau îşi are domiciliul condamnatul.

Prin urmare, odată cu intrarea în vigoare a prezentei sentinţe, Biroul de probaţiune corespunzător domiciliului inculpatului *Bondaruc Andrei* urmează a fi sesizat în vederea executării pedepsei complementare aplicate, constând în anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Transmiterea actelor către organul de probaţiune are drept scop asigurarea executării corespunzătoare a pedepsei, sub monitorizarea şi controlul instituţiei abilitate, precum şi prevenirea încălcării acestei interdicţii de către condamnat.

VII. MĂSURA PREVENTIVĂ:

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, *"instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă."*

La rândul său, potrivit art. 395 alin. (1) lit. 5) Cod de procedură penală, *"în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă."*

Potrivit art. 175 alin. (1) – alin. (3) Cod de procedură penală, *"(1) Măsurile cu caracter de constrîngere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. (2) Măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei. (3) Măsuri preventive sînt: 1) obligarea de a nu părăsi localitatea; 2) obligarea de a nu părăsi ţara; 3) garanţia personală; 4) garanţia unei organizaţii; 5) ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport; 5^1) înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport;*

6) transmiterea sub supraveghere a militarului; 7) transmiterea sub supraveghere a minorului; 8) liberarea provizorie sub control judiciar; 9) liberarea provizorie pe cauţiune; 10) arestarea la domiciliu; 11) arestarea preventivă."

Instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, "*la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.*"

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul nu se află sub imperiul unei măsuri preventive în cadrul acestei cauze penale.

În circumstanţele prezentei cauze, instanţa apreciază că aplicarea unei măsuri preventive mai puţin restrictive decât arestul preventiv nu este suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 175 Cod de procedură penală. Această concluzie rezultă din faptul că, prin prezenta sentinţă, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea în regim de executare, ceea ce determină în mod obiectiv un risc sporit de sustragere de la executarea hotărârii judecătoreşti până la rămânerea definitivă a acesteia.

La această concluzie instanţa ajunge având în vedere nu doar natura pedepsei aplicate, ci şi conduita procesuală a inculpatului pe parcursul examinării cauzei, inclusiv necesitatea dispunerii aducerii silite, precum şi împrejurarea că sancţiunile penale aplicate anterior pentru fapte similare nu au avut efectul preventiv urmărit de lege.

Instanţa apreciază că măsura arestării preventive, dispusă prin prezenta sentinţă până la rămânerea definitivă a acesteia, este una necesară şi proporţională scopului urmărit, fără a aduce o ingerinţă disproporţionată în dreptul inculpatului la libertate. În sensul art. 5 § 1 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, privarea de libertate este permisă atunci când aceasta are loc în temeiul unei condamnări pronunţate de un tribunal competent.

În acelaşi sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în cauza Savca c. Republicii Moldova că, după pronunţarea unei sentinţe de condamnare de către instanţa de fond, privarea de libertate îşi găseşte temeiul juridic în art. 5 § 1 lit. a) din Convenţie, iar nu în dispoziţiile referitoare la detenţia preventivă.

În succedere, instanţa apreciază că aplicarea măsurii preventive sub forma arestării preventive până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe este necesară pentru asigurarea executării hotărârii judecătoreşti şi pentru garantarea respectării principiului inevitabilităţii executării pedepsei penale.

Luând considerare cele expuse, în baza prevederilor art.340, 382, 384-385, 389, 392-395, 397, 400 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Bondaruc Andrei ***** se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal şi, în baza acestei legi, i se stabileşte pedeapsa sub formă de 1 (un) an închisoare, care urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul executării pedepsei aplicate lui *Bondaruc Andrei* ***** se va calcula din momentul reţinerii acestuia.

Până la rămânerea definitivă a sentinţei, faţă de *Bondaruc Andrei* ***** se aplică măsura preventivă, arestul preventiv, cu luarea acestuia sub strajă din sala de şedinţe. Durata arestului preventiv se va include în termenul pedepsei stabilite.

Sentinţa, în partea ce ţine de executarea pedepsei complementare a anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, după rămânerea sa definitivă, se va expedia pentru executare Biroului de Probaţiune competent teritorial, în conformitate cu prevederile art. 185 din Codul de executare.

Sentinţa integrală, pronunţată public la data de 11.09.2026.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunţare, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan